

Jen láska tvá

Petr Kotvald

Nám láska času nepřibývá
Je vteřinami přesycen
Jak se tak na nás oknem dívám
Jsme jedna bolest, jeden sten
Chci zlámat ruce hodinám
Jdou pořád jdou, já nevím kam
A kdysi k zítřkům táhly s námi
Proč stali jsme se kameny
Bez rozesmáté ozvěny
Vždyť na zrcadlech jsme Ti samí

Jen láska tvá
Mě mohla z kříže v prachu pozvednout
Tak proč nám dneska káže Ani hnout
A pohřbívá si nás
A v prázdnu

Čas, co nás těšil tím, že spěchá
Má venku o patnáct let víc
Nás tady v pavučinách nechal
A zlátne v parcích od světlic
Dost chtěli jsme - ne mít se dost
My propili se v netečnost
A jako sochám tvář nám praská
Když o zem praštíš talířem
Chci věřit, že chceš rozbít zem
A v žáru lásky mě zas laskat

Jen láska tvá
Mě mohla z kříže v prachu pozvednout
Tak proč nám dneska káže Ani hnout
A pohřbívá si nás
A v prázdnu

To jednou, vzpomeň!, řeklas Blázne
V mém těle klíčí živůtek
Kdo tušil by, že záhy zhasne
A v tobě bude klíčit vztek
To tenkrát zastavil se čas
A já jsem křičel Vzchop se zas!
Je nám tak málo, jsme tak malí !
Tvá duše na klíč zamkla se
Můj klín se zlobil - čekal jsem...
Proč jsme si srdce vyřezali?

Jen láska tvá
Mi kdysi přikázala, že mám žít
Dnes prosím, ať mě nechá odejít
A dobře vím, že sám
Sám jít - nesmím...